

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, მედიქიშვილის სახლში, № 43
კანტორა რედაქციისა: მედიქიშვილის სტამბაში, შანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მოწერა: მიიღება კანტორაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. Въ редакцію газ. „Дროзба“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

დროეზა

ცალკე ნომერი ღირს რუბრათ

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებშიც. **ფასი განცხადებებისა:** დროეზის ყოველი ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციცილოთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციის უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდად გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

ორი თვის ხელის-მოწერა

„დროეზაზე“

1 ნომერი და 8 მან. 1877 დაგვამევაგდე

მიიღება თფილისში, „დროეზის“ რედაქციაში (შანოვის ქუჩაზე, სტ. მედიქიშვილის სტამბაში). სხვა ქალაქებში „დროეზის“ აგენტებთან.

ფასი ორი თვის გაზეთისა—2 მან.

ძალაქს გარეშე მცხოვრებთა გაზეთი ამ აღრესით უნდა დაიბარონ: ВЪ Типографіи. Въ редакцію газетъ „Дрозба“.

ტელეგრაფები

ბრძოლის ველიდან

ვერან-ქალე, ნოემბერს. (ოფილიალური).

პირველად სამხრეთ-აღმოსავლეთის მხრიდან მიადგნენ ჩვენი ჯარები იერიშით შარსის ციხეებს; ამავე დროს სხვა მხრებიდანაც დაუშინეს ზარბაზანი. ჰაჭის, შანლისა და სუფარის სიმაგრეების ამღებ ჯარები ქალაქში შევიდნენ. შემდეგ სხვა ჯარებმა შარადლისა და არაბის ციხეები აიღეს. ღილით დანარჩენ შარსის სიმაგრეების გარნიზონს უნდოდა გაქცევა, მაგრამ ჩვენი ჯარი გარს-შემოერტყა იმათ და ტყვედ ავიყვანეთ.

სულ 10,000 კაცი ჩაგვივარდა ხელში, 300-მდინ ზარბაზანი და დიდ-ძალი სურსათი და საომარი მასალა. შარსის გარნიზონში 4,500 ავათმყოფი და დაჭრილები იწვა.

ჩვენის მხრით 2,500 კაცია დაჭრილი და მოკლული.

ვერან-ქალე, 8 გიორგობისთვეს. („თფ. მოაზის“ დეპეშა). ოლთისის გზისაკენ გაქცეულ შარსის გარნიზონს გზა შეკრული აქვს. ტყვეების რიცხვი 14,000-მდინ არის. 350 ზარბაზანი ჩაგვივარდა ხელში; დიდ-ძალი სურსათი და საომარი მასალები.

ჩვენის მხრით 2,500 კაცამდინ არის მოკლული და დაჭრილი, ოსმალოების

მხრით კი 8,000-მდინ. ღღეს ჩვენი ჯარი შარსში უნდა შევიდეს.

მენა, 7 (19) ნოემბერს. პოლკოვნიკი ხორვატოვიჩი, რომელიც სერბიის არმიის სარდლად არის დანიშნული, სთხოვს სერბიის მთავარს მილანს, რომ დაუყოვნებლივ გამოუცხადოს ოსმალებისადმი, რადგან ოსმალები საჩქაროთ და ძალიანაც მაგრდებიან ჩვენს სამზღვარზედაო და მერე გვიან იქნებაო.

რაბუზა, 7 ნოემბერს, ჩერნოგორიის ჯარმა სპუტის ქედი დაიპყრო.

ორის აზვები

აზიის ბრძოლის ველიდან

ბასულ ნომერში დაბეჭდილმა დეპეშამ გვაცნობა, რომ შარსის ალების შემდეგ, ერთი ნაწილი ჩვენი მთავარი არმიისა არზრუმისაკენ გამგზავრებულა, საიდანაც დღე-ღღეზე ახალ ამბებს უნდა მოველოდეთ.

სამხედრო საქმის მცოდნე კაცების ჰაზრი ეს არის, რომ შარსი მთელი ოსმალოს სომხეთის ბურჯად, სარძიკელად ითვლებაო და ახლა, როდესაც ეს სარძიკველი გამოეცალა აქ ოსმალების, მთელი ეს მხარეც რუსეთის მფლობელობაში არისო.

მართლაც, არზრუმამდინ ახლა რუსებს არაერთი დაბრკოლება აღარაქვთ. და თვით არზრუმსაც, ამავე მცოდნე კაცების ჰაზრით, ძალიან სურტი წინააღმდეგობა შეუძლიან გაუწიოს რუსეთის მხედრობას.

მასაკვირველი ეს არის, რომ 3 დღე-ნობისთვიდამ მოყოლებული, როცა აკლიართან დაამარცხეს მუხთარ-ფაშა, გაზეთებმა გავიჭედეს ყური, რომ, ოსმალოს მთავრობის განკარგულებით, ყოველის მხრიდამ მოღღს ჯარები არზრუმის მისაშველებელადო, — მაგრამ დღემდინ ეს ჯარები არსად არა ჩანან...

26 ღღინობისთვიდამ, როდესაც გემანმა და ტერ-ლუქსოვმა დევე-ბაინთან

დაამარცხეს მუხთარისა და იზმაილ-ფაშის შეერთებული ჯარები, არზრუმდამ სრულებით არაფეები ამბავი აღარ მოღღს.

ეს გარემოება შეიძლება ასე ახსნას კაცმა: იქნება არზრუმში ახალი ჯარები მოუვიდა ოსმალებს და ამის გამო გემიანი დროებით შეჩერდა, არ მიადგა არზრუმს ასაღებათ, სანამ იმასაც შარსდამ ახალი ჯარები მოუვა. შესაძლებელია, რომ შარსის აღებასაც იმიტომ დაეშურენ ჩვენები, რომ მაღე გაათავისუფლონ აქედამ ჯარები და არზრუმისაკენ გაგზავნონ...

„მოსკოვის უწყებებში“ დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა 1 ნოემბერს შერან-შალედამ მიღებული:

„აქაურმა სამხედრო მთავრობამ განკარგულება მოახდინა, რომ ამ ზაშთრისათვის ჯარებს თბილი ტანსამოსი და აგრეთვე სადგომები დამზადებული ჰქონდეს.“

„არზრუმის ვილაიეტში რუსის მთავრობა დაწესდა; სამხედრო ლუბერნატორად ღღენელი შოლკოვნიკოვი არის დანიშნული.“

ნემეცურს გაზეთს „Presse“-ში 30 ღღინობისთვეს იწერებინან სტამბოლიდამ:

„არზრუმსა და მანს შუა გზა რუსებისაგან შეკრულია.“

„ატანის ატრიადი რუსებმა, ართვინისაკენ კი არა, პირ-და-პირ ბათუმისაკენ გაგზავნეს. ამნაირად ბათუმს რუსის ჯარი აღმოსავლეთითა და სამხრეთით მიადგება.“

ლონდონის გაზეთს „Daily News“-ში მოყვანილია შემდეგი დეპეშა, რომელიც 29 ღღინობ. მიუღღა თავის არზრუმელ კორრესპონდენტისაგან:

„ღღე-ბაინთან ბრძოლაში ოსმალოების მხრით 2,500 კაცია მოკლული და დაჭრილი.“

„ამ ბრძოლის წაგებას მუხთარ-ფაშა ზოგიერთ თავის აფიცრებს აბრალებს, რომელნიც შეშინდნენ და გაიქცნენ ბრძოლის ველიდამო, იმათ სალდათებიც დააფთხესო. ამის გამო მუხთარ-ფაშამ 18 აფიცრს სიკვედილით დასჯა გადაუწყვიტა.“

აი რას იწერება ვაშეთის „Times“-ის კორესპონდენტი პრზრუმის შესახებ:

„ღვე-ბოინის აღების შემდეგ, თვითონ ქალაქი პრზრუმი, რომელიც ბარზედ არის აშენებული, არ წარმოადგენს ისეთ სიმაგრეს, რომლის აღება უშიშროდ ანუ იერიშით, რუსებს გაუჭირდება. ეს გარემოება კარგათ გაიგეს მსმალის სარდლებმა და ამიტომ მუხთარფაშამ ამოარჩია კარგი სამარო ადგილი პრზრუმის დასავლეთის მხრით ბაიბურთისა და ტრაპიზონის გზაზე და იქ გამაგრდება თავის ჯარებით, თუ იძულებული შეიქნა, რომ მტერს დაუთმოს პრზრუმი.

„ამაობენ, რომ მუხთარ-ფაშამ მხოლოდ მცირე გარნიზონი დასტოვა პრზრუმში და მთავარი თავის ჯარები ამ ადგილას დაბანაკა; აქვე მოვლის ის ახალ ჯარსაო.

პრზრუმის მახლობლად, აზიზიეს ციხესთან რომ ამას წინათ ბეიმანის ჯარებს შეტაკება ჰქონდათ მტერთან, ამ შეტაკების თაობაზე აი როგორი ღვაწლი გაუწავნია მუხთარ-ფაშას 28 ლეინობისთვის სტამბოლში:

„ღეს დილის 4 საათზე, ორი კალონა რუსის ჯარისა მოადგა აზიზიეს ციხეს; ერთმა ამ კალონათაგანმა დროებით დაიპყრო ერთი ნაწილი ამ ციხისა; მაგრამ ჩვენმა განშირებულ ყუშბარებმა და ტყვიამ იძულებული გახადეს ენე, რომ ისევ უკან დაბრუნებულიყვნენ. სროლა ნაშუადღევს 2 საათზე შეწყდა, როცა რუსებმა ისევ ღვე-ბოინსაკენ დაიხიეს უკან.“

ღვრიშ-ფაშა იწერება ბათუმში 27 ლეინობ. შემდეგ ღვაწლს სტამბოლში:

„მუხა-მსტატეზედ დაბანაკებულ რუსის ატრიადს ამ უკანასკნელ დროს მო-

უვიდა ახალი ჯარები და აგრეთვე ნდილი ზარბაზანი. ბუშინ, 26 ლეინობისთვის, ამათ ერთსა და იმავე დროს დაგვიშინეს ჩვენ ხუც-უბანზე ზარბაზანი და თან იმათი ჯარებიც მოგვადგინენ. მაგრამ სამი საათის სროლის შემდეგ იძულებული შეიქნენ უკანვე დაბრუნებულიყვნენ.

„რამდენიმე აფიცერი დაგვიტრეს ჩვენ ამ სროლის დროს და 14 საღდათიც მოგვიკლეს. რუსების ზიანი უფრო მომეტებულია.“

ვერძის ბრძოლის ველიდა

პეტერბურდის ფრანკო-რუსულ ვაშეთში ბერლინიდამ შემდეგ ამბავს იწერებინ:

„31 ლეინობისთვის გვანობეს ჩვენ ბუხარესტიდამ, ვათომც მსმალეთს ბერმანის სტამბოლელ ელის პრინც რეისისათვის წინადადება მიეცეს, რომ ბერმანამ იკისროს შუამდგომლობა რუსეთისა და მსმალეთის მორიგების თაობაზე. ამბობენ, რეისმა უჩიია პორტსაო, რომ მიმართოს პირ-და-პირ რუსის მთავარ სამხედრო კვარტირაში, სადაც იმყოფება ამ ქამად რუსეთის იმპერატორი.“

ვენის ვაშეთს „Tagblatt“-ში იწერებინ 39 ლენობ. პორადიმიდამ:

„ღენ. სკობელევიმა აიღო გუშინ იერიშით პლენოს სამხრეთით მდებარე ოსმალეთის გამაგრებული მთა, სახელად „მუვანე მთა“.

„ბუშინვე და დღეს ოსმალეები რამდენჯერმე მოადგინენ ამ მთას, უნდოდათ უკან დაებრუნებინათ, მაგრამ ვერ შეიძლეს. ბოლოს 70 ზარბაზნით მოაწინენ „მუვანე მთას“; ღენ. სკობელევიმა მოუშვა ისინი ახლოს და მერე დაუშინა ტყვია და ასე საშინლად, რომ ოსმალის

ჯარი იძულებული შეიქნა დაეხიზნა ით კიდე უკან დაბრუნებულიყო.

სტამბოლის ვაშეთებში იწერებინ, რომ, რადგან რუსის ჯარი ბერკოვიცისაკენ მიდის, უეჭველია, იმ განზრახვით, რომ სერბის ჯარებს შეუერთდეს, ამის გამო სოფიაში დაბანაკებულ მეჰმედ-ალი-ფაშის არმიას ჩვენი მთავრობისაგან ბრძანება მოუვიდაო, რომ ამ ჯარებს წინ დაუხედესო.

ლონდონის ვაშეთს „Standard“-ში აღრიანობოლიდამ სწერენ:

„სტამბოლიდამ მოვიდა აქ ახალი ჯარები, რომელიც დღეს-ხვალ მრზანიეში უნდა წაყიდეს. ათასზე მეტი ურემი სურსათი მიაქვთ სოფიაში.

„აქ დიდი იმედი აქვთ, რომ მსმან-ფაშა თუ მოინდომებს და თუ საქროდ დაინახავს, ადვილად გააპობს პლენოს გარშემო მყოფ რუს რუმინების არმიას და თავის ჯარებით გამოვა ამ ქალაქი-დამ; ამ შემთხვევაში იმას მეჰმედ-ალი-ფაშაც დაეხმარებაო, რომელიც, როგორც მოგხსენებთ, ამ ქამად მრზანიეში არის შექმთ-ფაშის მაგივრად.“

საქართველო

(თბილისი) დღეში

* * * მასულს ორშაბათს ორ საინტერესო საგანზე იყო სჯა ჩვენი ქალაქის რჩევაში: ასახებზედ და ქალაქის სიძვირებზედ.

ასახების შესახებ რჩევამ, ბევრის მოლაპარაკებისა და ბაასის შემდეგ, გადაწყვიტა, რომ, რადგან ერთსა და იმავე დროს ამ ასახებს არ შეუძლიანთ ორი

ეშვრა იმ მხრისკენ, საითაც მტერია: ხმალი გაიშლებოდა და თავის-თავად დაიწყებდა მოქმედებას, როგორი შორი მანძილიც უნდა ჰყოფილიყო მტერსა და ალიას შუა; ამასთან, ერთის მოქმედების მოსჭრიდა ორმოციოდ თავს.

ამ ხმლის შემწეობით მხნე ალიამ, მარტო-მარტომ, სხვის შეუწყენლად რამოდენიმე საათის განმავლობაში დაიპყრო ხაიბარი, ებრაელების ციხე, „რომელზედაც ვრცელი და მაგარი არ ჰყოფილა და არც იქნება ქვეყანაზედ“. ბარ-და ამისა, ბევრი უფრო საკვირველი და სამაგალითო ღვაწლი გამოიჩინა ალიამ ისევ იმ ხმლის შემწეობით...

სიკვდილის მოახლოების დროს ალიამ მიეცა ფიქრს, თუ რა, ვნ ეინ მოვლის იმის ხმალს, როცა ღვითთ აღარ იქნება ქვეყანაზედ? ღარჩესმ სხვათა ხელთ, — შეიძლება ბევრი ბოროტ-მოქმედების

ფალტონი

ღვანდები და ჩხული დალისტნის მითუღებისა

I

მუსულმანები, თანხმად მათი სარწმუნოებისა, არ შეეხებინან საქმელად პირუტყვის, ან ფრინჯლის ხორცს, თუ ის არის სხვა სარწმუნოების კაცის ხელით, ან თოფით მოკლული.

ჩვენი მთიული მაჰმადიანები ამ კანონს მისდევენ უფრო მტკიცეთ სხვა მუსულმანებზედ...

მაგრამ თევზს კი, თუნდაც ის იყოს ჩვენი მზარეულისგან დაკლული და მომზადებული, ესენი მაღიანათ მიირთმევენ. ეს მისთვის, რომ „ყველა თევზები ერთხელ უკვე დაკლულია მუსულმანის ხელით“ და მეორეთ ვინც უნდა დაკლას.

ამაზედ მთიულების უღვევრა ამბობს შემდგომს:

მაჰმადის სიძე, ალია, იყო ისეთი მამაცი კაცი, „როგორიც არ ჰყოფილა და არც იქნება ქვეყანაზედ“. არა ნაკლებ შესანიშნავი იყო იმისი ხმალი, ვაკეთებული იმ რკინისგან, რომელიც იპოვნა „წინაწარმეტყველმა“ აბრაამმა მიწაში სწორეთ იმ ადგილას, სადაც იმყოფება შაბა, (შაბა — ღვთის სახლი“, ვაკეთებული აბრაამისაგან). ხმლის პირზედ იყო წარწერილი:

„არა არის არსდ ისეთი ხმალი, როგორიც ალიასი და არავის არაოდეს მსგავსი არ იქნება“.

პირი ამ ხმალს ჰქონდა ისეთი რბილი მომდრეკი, რომ ალია იმას დახვევდა როგორც ქალაქს და მუდამ ჯიბით ატარებდა. საჭიროების დროს საკმარ იყო მხოლოდ ამოეღო ჯიბიდან და გა-

საქმის რიგით გაკეთება, ე. ი. სახლე-
ბის დასაცავად და ქუჩების დაგეგმვა,
ამის გამო უმჯობესი იქნება, რომ ზამ-
გლობაზე ხელოვნების უსტაბაშები მოიხ-
მოს და მოელოაპარაკოს იმათ—იქნება
ამქრებმა იკისრონ, ქალაქის ხარჯით, ლა-
მე ქალაქის დასვა და ქუჩების გასუფ-
თავება.

მეორე საგანზე — ქალაქის სიდიერზე —
უფ. ხმოვანმა აღვადათოვმა ჩამოაგდო
ლაპარაკი. უფ. აღვადათოვის ჰაზრით, ეს
სიდიერე სრულწილად ახლანდელს ომიან-
ობას არ უნდა მიეწეროს; არამედ მხო-
ლოდ იმ გარემოებას, რომ ვაჭრებს უუ-
რის-მგდებელი ხარავინა ჰყავს, ჩარჩები
ჰყიდულობენ ხორავს და ამცირებენო,
ბაზარნიკებსაც თვალ-ყურად უჭირავთ და
როგორც რიგია, ისე ვერ იქცევიანო.
ამის გამო უფ. აღვადათოვი თხოულობ-
და, რომ ვაჭრებისა და ჩარჩების მოქმე-
დებას ქალაქის ზამგეობამ უფრო მო-
მეტებულად ყურადღება მიაქციოს.

ქალაქის თავმა უფ. დ. ი. შიფანმა
სთქვა, რომ ამ სიდიერის თაობაზე ამ ქა-
მად ქალაქის ნამეტნის მთავარ სამ-
მართველოში ცალკე კომისია არის და-
ნიშნული და იმედია, ის მიიღებს ჯე-
როვან ზომებს, რომ აუცილებელად
საჭირო საგნები (ხორავი) უფრო გააფ-
დეს ჩვენს ქალაქში; და ქალაქის ზამ-
გეობა კი ამის შესახებ ვერაფერს ვერ
მოახერხებსო....

*** „მოკლის უწყებებში“ დეკემბრის
იწერებთან პეტერბურგიდან 1 ნოემბერს:
„ზამოვიდა უმაღლესი ბრძანება, რომ-
ლის შილითაც შეინა და აზოვის ზღე-
ბის ნავსადგურებში სამშენებლს გარეთ
პურის გატანა აღკრძალულია.“

იარაღთ განდეს. ამისათვის იმან სიტოც-
ხლეშივე მოემორა თავიდან ისე, რომ
იმისი ჯავრი არ ჩაიყოლა, მოიხმო ე-
რთი საჩუქრთა კაცი, ჩააბარა ხმალი და
უბრძანა დაუყონებლივ ჩაადგოს ის
ზღვაში. ბავშვნილი კაცი ასე არ მოიქ-
ცა: სისულელე იქნება დაკარგვა ამის-
თანა ძვირფასი და სასარგებლო ნივთი-
სა, იფიქრა იმანა და მალა თავისთვის
ხმალი და მოახსენა ალიას, რომ მონ-
დობილობა შეასრულა, ხმალი გდია
ზღვის მორვეში.

— არა მოხდა რაიმე ცვლილება ზღვა-
ში, როცა ხმალი შეეხრა იმას? ჰკითხა
ალიამ.

— ბრატერი ცვლილება არა მომხდა-
რა-რა! მიუგო გაგზავნილმა კაცმა.

— მაშ ჩემი ხმალი ზღვაში არ არის;
წადი და ეხლავე აღასრულე, რაც გიბრძა-
ნე.

*** მლადიკეკასილამ გეწერენ, რომ
ისეთი მოძრაობა ქალაქის მთის გზაზე,
როგორც ახლა არის, თავის დღეში არ
გაგონილა. დღე-ღამე გამწვრიბუ-
ლია ურემი-ურემზე და სულ მანდეთ,
თუთისისაკენ მოდიანო. ამ ომიანო-
ბამ ყველაზე უფრო მომეტებული სა-
გებლობა ოსებს მისცა და საზოგადოთ
იმ მცხოვრებლებს, რომელთაც საქო-
ნელი და ურემი ჰყავთ და რომელთაც
აღუქნანდროპოლისაკენ სხვა-და-სხვა ხო-
რაგი და საომარი მასალები მიაქვთ
ჩვენი ჯარებისთვისაო.

ამას გარდა, ქალაქის გზაზე უჩვეუ-
ლებრივად მოძრაობა იმ გარემოებას მი-
ეწერება, რომ რადგან შავი ზღვა ამ
ქმად ჩვენი უმეტესი გზაა, ამის გამო
ქალაქის ვაჭრებს ამ გზით მიაქვთ და
მოაქვთ თავიანთი საქონელი.

*** ზაქათალი დამგვრები ებრაელები, რომ
უკანასკნელ დროს ჩვენს ქალაქშია გა-
ძვირდა ცხოვრება; წინა დღეებში უფ-
თი შაქარი თორმეტ მანეთად იყიდე-
ბოდა და ახლა სულაც აღარ იშოვება,
რადგან ვაჭრებმა დამალესო იმ განზრ-
ხვით, რომ კიდევ უფრო გააძვირონო.
ბირვანქა ნავთი ზაქათალში, ამავე
კორრესპონდენტის სიტყვით, ხუთ შაუ-
რად ფასობს; მაგრამ ისიც არ იწვისო,
რადგან, როგორც ვტყუბა, ვაჭრები
წყაღას ურევენო.

„დ რ მ ბ ა“ კომარაშკონდენცია

სილნადი, 3 ნოემბერს. ჩვენს ქალაქში
დაარსდა საზოგადოების კლუბი 1872
წელს, მთავრობამ კი დამატეცა აპრი-
ლის თვეში.

ზაკვირვებულმა კაცმა ამ გვარი მიმ-
ხდულობა მიაწერა უბრალო, შემთხვე-
ვით წარმოთქმას ალიას მხრით და ხმა-
ლად უფრო სიტრთხილით დამალა, როცა
მეორეთაც მოახსენა ალიას, რომ მტკი-
ვით შეასულა იმის ბრძანება, ალიამ
ისევე ის კითხვა მისცა, რომელიც აღრე
და იგივე პასუხი მიიღო, რომელიც წინ:

— თუ ზღვაში ცვლილება არა მომ-
ხდარა-რა, ხმალი ხმელეთზედ ჰყოფილა,
სთქვა ალიამ დამშვიდებით და გაუმეო-
რა (ისევე თავისი სურვილი და დამატა,
თვალ-ყური აღევნოს ზღვაში. რა მოხ-
დესო....)

შხლა კი ჩაადგო ხმალი ზღვაში, და
რა მოხდა? ზღვა სულ გაწითლდა სის-
ხლით და ყველა იქ მცხოვრები თევზები
ამოტივტივდნენ ზვეით: ალიას ხმალი
ნახევრათ მოსჭრა თავები ყველა თე-
ვზებს, მაგრამ ისინი მაინც მხიარულათ

ლის თვეში 1876 წელს. პეტერბურ-
გის დამტკიცებამ იმით, რომ გარდა-
ცვლებულ ლუბერნატორს მლადიკეკასის
ეთქვა მაშინდელ სილნადის უფრდის უფ-
როსისათვის, რომ, მე სილნადლებს
კარგა ვიცნობო, გამართული კლუბი
თავს არ დაიტყრო, ჯერ სამი წელიწადი
ისე დარჩესო და მე რე ვნახოთო.

ისეც მოხდა: სამი წლის შემდეგ დამ-
ტკიცდა. უშალმან აცხონოს განსვენე-
ბული მლადიკეკასი, რომ ისეთი წინას-
წარმეტყველი ყოფილა! მართლაც, ჩვენს
კლუბში თავის გაჩენიდან დღევანდლამ-
დინ არც რიგი, არც წესიერება და არც
რიგითი დროს-გატარება კაცს არ უნა-
ხავს.

დარსების დროს ამ კლუბისა, საზო-
გადოებამ ამოიჩინა უფროსათ და უფ-
ლის შემნახავათ ერთი იმისთანა კაცი,
რომელსაც ყოველ წელიწადს ხან ლანდ-
ლით, ხან ტკილიად და ხან სიყვარუ-
ლით სთხოვენ ანგარაშს, მაგრამ თქვენ
არ მომიკვდეთ, ამას არა ესმის-რა ჩვე-
ნი: ზოგს ეტუბება—ჩემთვის რა მოგი-
ციათო, რასა მთხოვთო! მართი უფრო-
სიც მიიშხრო. ამის გამო საზოგადოებამ
ვერა გააწყო-რა და ცოტას ხანს ჩაჩუმ-
დნენ. შემდეგ 28-ს წარსულს მარიამო-
ბისთვის № 132 „დროებაში“ წავიკით-
ხეთ ჩვენი კლუბის მოქმედება; მაშინ
სრულიათ ჩვენები გარისხდნენ და და-
იძახეს: სტარშინები გაეყაროთო! და და-
წერეს შემდეგი განცხადება:

„ქვემოთ ხელის-მომწერელნი წვერ-
ნი სილნადის კლუბისა უმორჩილესად
სთხოვენ უფ. სტარშინებს ხელი აიღონ
თავიანთ თანამდებობაზე, რადგან ეს ნა-
ხევარი წელიწადი მიდის, რაც ხსენებუ-
ლი სტარშინები არ დეჟურნობენ და

და მარდათ დასურავდნენ. მანცვიფრე-
ბული გაგზავნილი კაცი დაბრუნდა ალი-
ასთან და უთხრა ყველაფერი, რის მო-
წამეც იყო.

— შხლა ვხედავ, რომ ჩემი ხმალი
მართლა ზღვაში გდია; მიუგო დამშვი-
დებულმა ალიამ.

ამის შემდეგ თევზების აგებულებაში
მოხდა ცვლილება, რომლის შემდეგს
ჩვენ ეხლავე ვხედავთ: ისინი ისე არ და-
იბადებიან, თუ არ ნახევრათ კისერ გა-
მოჭრილები და სისხლ-ნაკლებები; უმე-
ტესი ნაწილი სისხლისა-დაიღვარა, რო-
ცა ალიის ხლმით გამოეჭრათ ყელები.
და რადგანაც თევზის ყელი გამოჭრილია
პირველად მუსულმანის ხელით, ამისა-
თვის ის არის სრულიად წმინდა, და არა
იმ გვარი, რომელსაც უწოდებენ „ზარარ“,
ე. ი. „აკრძალული ნამყოფი.“

ამის გამო კლუბში ხდება სხვა-და-სხვა უწყობა, რომელიც გაზეთებშიაც იყო ჩაბეჭდილი.

„ამის გამო წვერნი სთხოვენ სტარშინებს, რომ დაინიშნოს ახალი საზოგადო კრება სტარშინების ამოსარჩევად და სხვ.“

ერთი სტარშინებიდან შემოსულა, წაუკითხამს ეს განცხადება და დაუწერია ზედ თავის განჩინება შემდეგის სიტყვით: „молодо да зелено, очень поздно! Не-угодно-ли ждать до нового года?!“

მითქმის ყოველ დღე ამ გვარი სკანდალები, ლანძღვა და ყვირილი ხდება ჩვენს კლუბში. მაგრამ ამას ჯანი გავარდეს; ნეტავი ჩვენი სკამები არ იმტვრეოდეს!

ახლა ძლივ გაბედეს სტარშინებმა წარსულ კვირას ქალაქის შემოტანა, საცა სწერენ, რომ აღარა სურთ სტარშინობა, თუმც ზოგიერთს სრულიათ არ უნდოდათ ხელის-მოწერა, მაგრამ ამ სტარშინებში ორი ისეთი პატიოსანი კაცი ურევია, რომ ამისთანა ურიგო ხალხში სირცხვილიც არის ამხანაგათ ყოს დე მასლაათი გასწიოს, ამისათვის რადგანაც ამ ორმან უარი სთქვეს დანარჩენებს შერცხვათ და ხელი მოაწერეს.

ახლა არ ვიცით — რა ექნათ: ძლუბი დაგვიბღღდა. არც სტარშინები, არც ის ფული, რომელიც მე-132 ნომერ „დროებაში“ ეწერა!

ძიღვეაც ვიტყვი: უფალმან განსვენება მისცეს მრლოვესკის, რომელმანც ასე გვიწინასწარმეტყველა ჩვენი კლუბის ბედი! მაგრამ ერთი შეცდომა მოუვიდა: იმან სთქვა სიღნაღელებზედ, მაგრამ ამ

ამბებს სულ ახდენენ ჩვენი ჩინოფნიკები. რა ექნათ? ღარა უყოთ ამ ჩვენს კლუბს? ზოგი აპირობს სკამების გაყოფას, ზოგი გაზეთების და სტოლების გატანას, და მე ვაპირობ იმ ფულის გატანას, რომელიც ეწერა მე-132 ნომერ „დროებაში“! მაგრამ ვინ დამანებებს? ნეტავი მთავრობამ დაინიშნოს აპეკა, ანუ ლიკვიდაცია — ის უმჯობესი იქნება....

ძლუბის წვერი

განცხადებანი

ჩაის მაღაზია

კ. ვ. კოპოვისა,

რომელიც იმყოფებოდა ბალაფინის პროსპექტზე, შიოყვის სახლებში, ამ უამად გადატანილია მრეწვის მაგდანაჰ, ტარასატურის სახლში. პტივი მაქვს ვაცნობო პატივცემულ საზოგადოებას, რომ ვისაც კარგი, სუნნოვანი ჩაი ნებაეს, მომართოს პირ-და-პირ ჩემთან.

მფილისის მეორე გილდისის ვაჭარი რაჭუნ ბაღინიძე

ვიცავა

სასესხებელი ფული

იმ პირობით რომ მოვალემ მუდამ კვირას ანუ თვეში გადაიხადოს ნაწილ-ნაწილად. შურო დაწვრილებული პირობების შეტყობა ბულაკოვსკისთან, მორანცოვის ხილზე, ზუბალოვის სახლებში, მარშაის ფესაცმლის მაღაზიაში, მუდამ დღე დღის 9 საათიდან ნაშუადღევის პირველ საათამდინ.

LA VELOURINE
(ველუტინი)

ერთნაირი ბრინჯის კუდრი (უმარილი), ბისმუტით გაკეთებული.

ისეთი ზედმოქმედება აქვს აღამიანის ხორცის კანზე, რომ აღობობს და ახლოვანდა აღამიანის კანს დაამსგავსებს. ძანს ეკერება და არა სჩაას.

შ. ძაი — გამომგონი

pommade satin
(ატლასის კომადა)

ხელების კანის რბილად შესანახად; ზამთარში არ დაუკდება ხელის კანი, ვისც ამ კომადას ხმარობს.

9, Rue de la Paix, Paris
156—155

პატივი მაქვს გამოუცხადო მფილისის საზოგადოებას, რომ მე ვაკეთებ საუკეთესო შავსა და ფერად-ფერად

მელანს და აგრეთვე ვყიდი წაღებისა და ეკიპაჟების ბოზბლებისათვის ისეთს **მავს** რომ წაალი ვერ

გაათანს. მრთს ბოთლს მელანს ვყიდი, უბოთლოთ 50 კაპ, ბოთლიანათ 60 კაპ. მსურველს შეუძლია ამ აღრესით მიმართოს: არწრუნის ქარვასლაში, № 85 **სტეფან სუდალოვი**

რპ. მზა.	დილა.	სალამ.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მ. კაპ	ბირჟა	მან. კაპ	მაყანდა	მან. კაპ
მფილისი	9 21	5 18			მ.ცი სიტყვა მფილისიდან:		პეტერბურგი, 3 გიორ.		მფილისი, 4 გიორგობ.	
მცხეთა	10 11	6 27	68	38	მუთისის, შოთს	1			შქვ. თეთ. ბანჯისა, ფთ	1 90
ბორი	11 58	9 43	2 40	1 23	ბორს, დუშეთს, სიღნაღს	50	მრთი კანეთი ლიოს:		შქვილი წითელი	1 45
ხაშური	1 29	11 57	3 92	2 18	როსტოვს, მდესას, მოსკოვს	2	ლონდონში 23 პენსი	78	ჭერი ფუთი	1 25
სურამი	1 44		4 42	2 46	პეტერბურგს, მარშავს	2	პარიჟში 245 სანტიმი.	62	ბამბა მრვენისა, ფუთი	8 20
შვირილა	5 49		5 81	3 23	მსმალეთში, შევიცარიაში	3	მსკონტი(სარგებლისფასი)	71	— ამერიკისა, ფუთი	8 50
რიონი	6 47		6 75	3 75	იტალიაში და საფრანგეთში.	3 50	ბანკის ბილეთი 5%	95	ბაქნტილი ბამბა ფუთი.	9 50
სტორედია	7 41		7 73	4 29	ინგლისში	3 75	მოგებიანი(პროცენტის)	14	მ.ტული თუშური ფა.	7
აბსენაკი			8 57	4 76	ფოშტა		მოგებონ. (მეორე ხესხი)	7	— მარაქამისა ფთ.	3 50
ფთი	9 40		9 75	5 42	ა) მფილისიდან: სამხდვარ გარეთ, მუთისის, რუსეთს — ყოველ დღე				აბრეჟფი ნუხური სტ.	3
უთი	9 13				კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და ს.შ.		საახნ, ბანკისა.		ძიი, ფუთი	5 80
აბსენაკი			1 18	66	მ.ზურ. — პარასკ. და ორშ. ქაქს —		ხვრონის ბანკის ()	85 25	ძონის სათელი ფუთი.	8
სტორედია	11 16		2 6	1 14	სამშ. და შამბ. ბ) მუთიაიიდან:		ოსკოვის ()	85 50	სტეარინის სათელი, ფ.	12 14
რიონი	12 13		3 4	1 69	მფილისისა და შოთისაკენ — ყოვე		სეციები:		ხორცი ძროხისა, ლიტ.	54
შვირილა	1 18	ლაშე	3 98	2 21	დღე, კვირას გარდა. მ.ზურგეთს —		მდესის სავაჭრო ბანკის	177	— ცხვრისა, ლიტრა	63
სურამი	5 12	1 10	5 33	2 96	ორშ. და პარასკ.		შოთი-მფილ. რკინ. გზი		სპირტი, გრადუსი	12
ხაშური	5 39	1 37	5 84	3 24	წიგვის გაგზავნა რუსეთში	კაპ	შაქი ზღვის ცაქს. გემე	527	შაქარი, ბოლოც. ფუთი	8 20
ბორი	7 5	4 8	7 36	4 9	და სამხდვარ გარეთ:		ქაქაზის და მერკუთი	225	— ფხვილი ფუთი	7 20
მცხეთა	8 50	6 59	9 85	4	ლია წიგვის	4	პირგ. საზღვარი სახი	745 50	ქაქ გოგალი, ფუთი	26
მფილისი	9 31	7 56	9 75	5 42	დ.ბეკდილის (სამი მისხალი)	8	პტერბ. საზღვარი ს.ს.	235 50	ზეთი ქუჩუჯთისა ფუთ.	12
							მსკოვის საზღვარი	208	მქოლი, იმპერიალი.	8 38